

ת"פ 16353/02/16 - מדינת ישראל נגד טקה מסגנה

בית משפט השלום בראשון לציון

14 פברואר 2016

ת"פ 16353-02-16 מדינת ישראל נ'
מסגנה (עציר)

מ"ת 16374-02-16

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
טקה מסגנה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לאה נהרי

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד גיל אדלמן

גזר דין

רקע.

ביום 9.2.16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של שימוש בדרכון של אחר, בעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות ובעבירה של זיוף דרכון.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הודה הנאשם כי כחודש עובר ליום 7.2.16, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה הנאשם לאחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן - "אלכס") וזייף באמצעותו דרכון בכך ששילם לו סך של 20,000 ₪ ואלכס סיפק לו דרכון הנושא פרטיו של אדם אחר ששמו נדב קפילאו (להלן - "הדרכון המזויף" וכן "האחר", בהתאמה), וזאת בכוונה להונות. בתאריך 7.2.16, בשעה 00:08 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לנמל התעופה בן גוריון כשהוא מתכוון לצאת את הארץ באמצעות הדרכון המזויף והתייצג בכזב כאחר בפני בודקת ביטחונית ברשות שדות התעופה, וזאת בכוונה להונות. במעשיו אלה, השתמש הנאשם שלא כחוק בדרכון שאינו שלו או שאין שמו מפורש בו וזייף דרכון.

הצדדים טענו לעונש ולהלן יינתן גזר הדין.

טיעוני הצדדים.

באת כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר קצר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. בטיעוניה ביקשה להדגיש את החומרה שבמעשים בהם הורשע הנאשם וטענה כי יש בהם לפגוע באושיות החברה ובסדרי חוק ושלטון. כמו כן טענה כי המעשים פוגעים במעמדה הדיפלומטי של ישראל בעולם ובאזרחי ישראל היוצאים לחו"ל. לטענתה מדיניות הענישה הנוהגת היא כזו המחייבת הרשעה והטלת עונש הנע בין חודש ימים מאסר בפועל במקרים הקלים ועד שישה חודשי מאסר. באת כוח המאשימה הפנתה לת"פ 5919-01-14 על מנת לבסס את עמדתה העונשית. כמו כן טענה כי עמדתה העונשית מתחשבת בשיקולים לקולא.

בא כוח הנאשם ביקש לדחות את עמדת המאשימה ולהסתפק בהטלת עונש מאסר על תנאי. בטיעוניה הדגיש כי הנאשם כבן 26 אשר נכנס לתחומי המדינה לאחר מסע תלאות וכפליט אשר ביקש למצוא גורלו בארץ אחרת. אולם כשביקש לעזוב את הארץ ולא היה בידו את המסמך המתאים נקט בדרך בה נקט, וכי יש להתחשב בכך כמו גם בכך שהנאשם לא ביצע את מעשה הזיוף עצמו.

דין והכרעה.

הנאשם שבפני הינו נתין מדינת זרה מיבשת אפריקה אשר נכנס לתחומי מדינת ישראל, כמו רבים אחרים, בעת שנמלט ממדינת מוצאו במטרה למצוא מקום מושב ומקלט במדינה אחרת. תופעה זו של כניסת אזרחים ממדינות זרות כאמור הינה, באופן מצער, תופעה הפוקדת את המדינה בעת האחרונה. אחד מביטוייה של התופעה הוא בכך שאותם פליטים (אשר יש המכנים אותם "מסתננים") אינם זוכים למעמד מוכר וחוקי בארץ ועל כן מבקשים לצאת מתחומי הארץ אל מדינות מתקדמות אחרות, בתקווה כי שם יכירו בהם כפליטים ויקנו להם מעמד חוקי. אלא שבהעדר מעמד חוקי אין באפשרותם לצאת מן הארץ בדרכים המקובלות, והם עושים זאת בדרך בלתי חוקית באמצעות דרכון מזויף. מתיק זה כמו תיקים דומים עד זהים אחרים בהם דנתי לאחרונה עולה כי במקביל לכך התפתחה תופעה עבריינית של מי אשר מזייף דרכונים עבור אותם נאשמים, ואשר זהותו טרם ידועה למשטרה. אותם גורם או גורמים עבריינים מנצלים את מצוקתם של אותם מסתננים אומללים ומוכרים להם דרכונים מזויפים תמורת ממון רב אשר על פי רוב הינו כל ממונם של האחרונים.

אלה הם הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואין להתעלם מהן. בהתאם למתווה שבתיקון 113 לחוק העונשין יש לגזור את העונש בהתאם לעקרון ההלימה ולקבוע מתחם עונש הולם בהתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. אך מובן כי אין להכביר מילים אודות הפגיעה בסדרי חוק

ושלטון ובסמכותה של המדינה לקבוע דרכי הכניסה והיציאה דרך גבולותיה. הנאשם עשה דין לעצמו תוך שהוא הפר את חוקי המדינה, ואין להקל ראש בכך. עם זאת, יש לקבוע מתחם ענישה הולם בהקשר הנסיבתי ולא במנותק ממנו. בהקשר זה וכפי שכבר הבהרתי בהרחבה בתיקים אחרים (וראה לדוגמה ת"פ 32273-10-15 מדינת ישראל נ' גברסלסי) אין נסיבות העבירה בעניינם של הנאשמים האריתראים כמו גם נסיבות נאשמים אחרים אשר יוצאים מן הארץ שלא כדין לשם פולחן דתי כנסיבות מקרים בהם מדובר בנאשמים היוצאים את הארץ שלא כדין על מנת להימלט מאימת דין או חובות כלפי נושים. אני סבור שאין דין אחד מתאים לכלל המקרים, ויש להתחשב בכך כי יציאתם של אריתראים מן הארץ נעשית משום מצוקתם הקשה בה הם שרויים בארץ.

התביעה עתרה לעונש של מאסר. איני מקבל עמדה זו של התביעה לפי שאני סבור כי אין עמדתה עקבית ואין למצוא בה עילה לחומרה שיש לנקוט עם הנאשם שלפני לעומת נאשמים אחרים. ואבאר. עיון בתיקים אחרים שנדונו לפני מגלה כי במקרים אחרים דומים, הסכימה אותה תביעה, במסגרת הסדר טיעון, לעונש של מאסר על תנאי וקנס. בעניין זה אפנה לת"פ 48990-10-15 **מדינת ישראל נ' RENZA AVRILE** [ניתן ביום 28.12.15]. בתיק זה דובר באריתראי אשר ניסה לצאת את הארץ בדרכון מזויף. ביום בו נדון ענייננו עתרה המאשימה להשית עליו עונש של מאסר בפועל, ואולם באותו היום בדיון בענייננו של אחר בשם יצחק רבינוביץ בת"פ 37901-03-15 אשר הורשע בגין עבירות של גניבת דרכון וניסיון לצאת מן הארץ באמצעות הדרכון הגנוב, עתרה התביעה לעונש של מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,000 ₪.

באת כוח התביעה הפנתה בטיעוניה לת"פ 5919-01-14. אלא שעיון במאגרים המשפטיים מעלה כי מדובר באיזכור מוטעה ואין מדובר בתיק רלבנטי לעניין דנן. מכל מקום ועל פי תיאור העובדות כפי שהוצג בטיעוני בא כוח המאשימה, עולה כי המדובר בנאשם אשר יצא את הארץ בניגוד לצו איסור יציאה מן הארץ ולמטרת ייצוג ישראל בתחרות. איני מוצא בתיק זה תמיכה בעמדתה העונשית של המאשימה דווקא, ובזהירות המתבקשת, לפי שהחלטה לא בפני, אעיר כי המדובר בעונש המצוי בגדרי מתחם העונש ההולם שאני קובע במקרה שלפני.

לנוכח כל האמור ובהתאם למתווה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין, מתחם הענישה ההולם את נסיבות המקרה שלפני לשיטתי עומד על עונש מאסר על תנאי עד למאסר בפועל של מספר חודשים.

באשר לעונש המתאים לנאשם בגדרי המתחם שקבעתי ובהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, ובכלל זאת הנני מביא בחשבון השיקולים להודיית הנאשם, העדר הרשעות קודמות בעברו, נסיבות חייו הקשות להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה והנזק שנגרם לו באיבוד ממון רב, אני מוצא להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד.

על כן, אני משית על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

בהתחשב בנסיבות האישיות והכלכליות של הנאשם איני מוצא להשית עליו קנס.

למען הסר ספק הנאשם ישוחרר ממעצר.

מוצגים, ייעשה בהם על פי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ה' אדר א' תשע"ו, 14/02/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי